

Børn bliver over 18 Aar, vil der ogsaa ske en Afkortning. Der er saa mange Sager at ordne, som helst skal undersøges paa Stedet. Om det skal foregaa gennem de kommunale Myndigheder eller hvilken anden Vej, det ved jeg ikke. Den højtærede Finansminister gjorde en Bemærkning angaaende det Spørgsmaal, nemlig at der vilde blive sørget for stedlige Repræsentationer. Men, som sagt, Invalideforeningen, Invalidernes Sammenlutning, ønsker og holder paa, at de stedlige Velfærdskontorer bliver bestaaende, og den mener, at det kan lade sig gøre, eftersom det kun er en midlertidig Ordning, som de ønsker. — Endvidere ønsker de, at de Mænd, som skal lede disse Velfærdskontorer, maa blive Mænd af deres Midte.

Endelig har jeg faaet i Opdrag at bede om, hvad ogsaa den højtærede Statsminister pegede paa, at der maa sørges for, at der skabes Invaliderne Adgang til, at de kan faa en eller anden Ansættelse ved Hjælp af Loven. Man mener ikke, at det er betryggende for dem, at Myndighederne faar Anvisning paa saa vidt muligt at stille sig velvilligt overfor Invaliderne. De mener til Dato at have gjort daarlige Erfaringer i saa Henseende, saa at kun ganske faa vil kunne vente at faa Ansættelse, naar det skal ordnes blot ved Henstilling til Myndighederne om at vise sig velvillige i saa Henseende. Jeg skal altsaa anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, men Ønsket er fra den af mig nævnte Sammenslutning af Krigsinvalidere, at der bliver taget Hensyn til de Krav, de har stillet.

J. Chr. Møller: Da der ikke fra nogen Side er gjort Indvending imod selve Lovforslaget, og da den højtærede Finansminister saa udførligt har omtalt det, er der ingen Grund til her at komme ind paa Lovforslagets enkelte Paragraffer. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse. Den Ændring, der er gjort i Folketinget i Forslagets § 4, at Beløbene skal udbetales i Kroner til Parikurs, er naturligvis en stor Forbedring af Forslaget. Vi hilser det med stor Glæde, idet vi gerne ser, at Invaliderne faar saa stort et Tilskud som paa nogen Maade muligt. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Jeppesen-Drusebjerg: Hvis nogen har Krav paa Støtte og Hensyntagen fra Statsmagtens Side, er det de sønderjydske Krigsinvalidere. De fleste af disse har maattet kæmpe for en Sag, som ikke er deres, og det er da ret naturligt, at der bliver ydet

disse Mennesker som Vederlag for Tabet af deres Førlighed en nogenlunde sikker økonomisk Tilværelse. Det er dette, som er Forslagets Hovedformaal, og jeg kan med den største Glæde paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til Forslagets hurtige Fremme og Vedtagelse her i Tinget.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker Partiernes ærede Ordførere for den velvillige Behandling af Lovforslaget og føler mig nu sikker paa, at det vil faa en hurtig og let Gang gennem det høje Ting. Til det ærede Medlem Jørgen Møller, der talte paa det socialdemokratiske Partis Vegne, vil jeg sige, at Velfærdskontorerne er jo af kommunal Oprindelse, og det er sagt mig, at Kommunerne ønsker at opretholde disse Kontorer. Men for Statsmagten, for Invalidenævnet, er det nødvendigt, at dette Nævn har stedlige Repræsentanter i de forskellige Byer, bl. a. for at kunne faa Samarbejde i Gang ikke blot mellem Invalidenævnet og Invaliderne, men ogsaa mellem Invalidenævnet gennem dets stedlige Repræsentanter og Velfærdskontorerne, forsaavidt som de bevares fra Kommunernes Side. Jeg haaber, at der skal blive det bedste Samarbejde i saa Henseende.

Angaaende Parikursen ønsker jeg blot at sige, at der ikke paa noget Tidspunkt fra Regeringens Side har været nogen Modstand mod Parikurs. Jeg har fremsat Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det kom fra den Kommission, der har været nedsat angaaende denne Sag, og det lagde i Finansministerens Haand til enhver Tid at bestemme, hvorledes Marken skulde omregnes. Jeg bemærkede ved Fremsættelsen i Folketinget, at denne Bemyndigelse ønskede Finansministeren i og for sig ikke, thi det var en vanskelig Opgave for Finansministeren til enhver Tid at skulle afpasse dette, og jeg har ved hidindtil at lade Beløbet udbetale til Parikurs vist, at jeg saa langt fra er nogen Modstander af den i Lovforslaget nu indsatte Bestemmelse. Jeg havde ment, at den endelige Bestemmelse herom skulde først træffes efter Samraad med de sønderjydske Repræsentanter, naar det var givet, at disse ønskede Parikurs. Det har jo vist sig at være Tilfældet, og dertil har jeg med Glæde sluttet mig. Omkostningerne ved Lovforslagets Gennemførelse er jo ikke smaa, men som der blev sagt fra de ærede Ordføreres Side, er der ingen Sag, der kan og bør paaregne en varmere Sympati fra vor Side end netop de sønderjydske